

вищого рівня вироку суду проголошено світовим співтовариством як одне з найважливіших прав людини і громадянина. Право на перегляд судового рішення судом вищої інстанції розглядається як невід'ємне право особи. Гарантування охорони прав осіб стало одним із завдань правової системи та державного життя, що знайшло відображення у Конституції України 1996 року, зокрема, забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду проголошено однією з основних конституційних засад судочинства в Україні. З метою реалізації цієї засади судочинства у ст. 14 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено право учасників судового процесу та інших осіб на апеляційне та касаційне оскарження судового рішення, а також на перегляд справи Верховним Судом України у випадках і порядку, встановлених процесуальними кодексами.

Загалом, можна констатувати, що суспільству потрібен механізм, здатний забезпечувати законність і повагу до суб'єктивних прав, гарантувати правову захищеність суб'єктів господарської діяльності. У цьому механізмі судова діяльність посідає особливе місце, забезпечуючи перевірку судом законності й обґрунтованості судових рішень судів нижчих ланок. Тож, касація виступає додатковою гарантією захисту суб'єктивних прав та законних інтересів громадян, юридичних осіб і держави, способом виправлення судових помилок, фактично є певною формою судового контролю, інструментом формування єдиної судової практики та однакового тлумачення і застосування законодавства, надання методичної допомоги судам нижчого рівня.

На жаль, касаційне провадження в господарському судочинстві України має досить безсистемний розвиток свого правового регулювання, що зумовлюється досить частими змінами чинного законодавства України, наявністю прогалин у правовому регулюванні статусу судів касаційної інстанції та процесуальних основ здійснення касаційного провадження. Вочевидь, нагальною є необхідність вироблення єдиної концепції розвитку та функціонування касаційної інстанції в господарському судочинстві, у змісті якої необхідно закріпити напрями реформування касаційного провадження в господарському судочинстві на найближчий період.

Водночас, розвиток касаційного провадження у господарському судочинстві України знаходиться на сьогодні в стані трансформації, що зумовлено переходом до спеціалізації діяльності касаційної форми оскарження судових рішень в цілому. Тож, не менш важливою, на наш погляд, є активізація наукових юридичних досліджень проблем касаційного провадження в господарському судочинстві з метою уніфікації та обґрунтування єдиних доктринальних засад розвитку та функціонування касаційного провадження.

Особливості визначення господарських товариств в зарубіжних країнах

Тодосієнко В.В., студент магістратури ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук *Загорняк Н.Б.*

На сьогоднішній день в юридичній літературі та практиці досить широко застосовується поняття господарських товариств. В законодавстві

різних країн це поняття визначається по-різному. Так, згідно ст.1 Закону України «Про господарські товариства», господарськими товариствами визнаються підприємства, установи, організації, створені на засадах угоди юридичними особами і громадянами шляхом об'єднання їх майна та підприємницької діяльності з метою одержання прибутку [1]. При цьому господарські товариства поділяються на акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю, командитні товариства та повні товариства.

На відміну від України, товариство за законодавством Франції визнається договором, на підставі якого дві чи більше особи укладають угоду щодо спільного майна за умови подальшого поділу вигоди (прибутку) або економії коштів, яку можна отримати внаслідок укладення угоди, тощо; будь-які товариства, крім негласного, мають права юридичної особи; виокремлюються акціонерні та товариства з обмеженою відповідальністю [3, с.345].

Законодавством Великої Британії встановлено, що: товариством є об'єднання осіб, та компанії, яким властиве об'єднання капіталів; вони поділяються на акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, а також виробничі кооперативи [2, с.276].

У США під господарським товариством розуміється об'єднання осіб та корпорації - об'єднання капіталів, які утворюються на підставі закону, який приймається у більшості штатів, де товариство визначається як об'єднання двох або більше осіб для ведення справ з метою отримання прибутку; товариство не визнається юридичною особою, проте володіє визначеними властивостями правосуб'єктності; товариства поділяються на акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, а також виробничі кооперативи [2, с.277].

На підставі викладеного можна дійти висновку, що законодавством багатьох провідних країн світу передбачено поняття «господарського товариства». Можна узагальнити, що у Франції, Великій Британії та США під товариством розуміють об'єднання капіталів осіб з метою одержання прибутку.

Список використаних джерел:

1. Про господарські товариства : Закон України від 19.09.1991 р. № 1576-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 49. – Ст. 682.
2. Господарське право України: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / М. К. Галянич, С. М. Грудицька, О. М. Міхатуліна та ін. – К.: МАУП, 2005. – 424 с.
3. Цивільне право України. Загальна частина: підручник / за ред. О. В.Дзери, Н.С.Кузнецової, Р.А.Майданика. - 3-ге вид., перероб. і допов. - К.: Юрінком Інтер, 2010. - 976 с.

Актуальні проблеми об'єднань підприємств в Україні

Чухно О.Є., студент магістратури ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук *Загорняк Н.Б.*

Великомасштабні перетворення, котрими характерний світ сьогодні, спричинюють необхідність у створенні таких умов співіснування людей, щоб не виникало жодного сумніву у раціональності створених умов. В контексті обраної теми можна виокремити дві проблеми: перша – недосконалість дефініції об'єднання підприємств, на тлі якої виникають